

Zdravko Kisyov / Rodoplar

Rodoplar mistik bir dağdır. Rila ve Pirin kadar sert, Kocabalkan denli destansı ve vakur değildir. Ama sanki daha sevecen, daha cana yakın ve daha yumuşaktır. Şöyle bir türkü tuttursan, sanki sen de bir Orfeus imişsin gibi yabani hayvanların senin peşine takılacakları gibine gelir. Oysa diğer dağlarda sesini rüzgârlar alıp götürür. Burada sadece çanların tıngırtısını dinlesen bile ruhun dinginleşir ve sancılardan arınır.

Rodop Dağı'nı canlı bir organizma olarak, üzerinde kavisli bir Roma köprüsü olan yakınlardaki derenin şırıltısıyla; İshak kuşu ve alaca baykuşun eş zamanlı attıkları çığlıklarla; çamlarda bir türlü, meşe ve karaağaçlarda başka türlü olan hışırtıyla özellikle geceleri nöbet tutarken güçlü bir şekilde hissediyordum. O zamanlar askerler arasında kol saatleri bir lükstü, bu yüzden saatin kaç olduğunu yıldızlara bakarak belirlerdik; temin ederim ki bunu hiçbir sapmasız yapıyorduk. Böylece, kurmay kütüphanesindeki kitaplara gömülmeden önce, "Doğa Kitabı"nı öğreniyordum.

Çeviri Betül Ozar / Düzelti Hüseyin Mevsim